

EEN ANALYSE VAN DE HUIDIGE WESTERSE ANTI-MASTURBATION BEWEGING

Masturbatie : verontreinigen door middel van de hand

Bachelorproef Moraalwetenschappen Roxanne Thielemans, 01705246

Promotor: Prof. dr. Tom Claes

Academiejaar: 2018 – 2019

Woordenaantal : 8938

Inhoudstafel

1. Introductie	2
2. Historische schets van de anti-masturbatie beweging	3
3. Voornaamste invalshoeken om masturbatie af te wijzen	6
3.1 Conservatieve invalshoek.....	7
3.2 Alternative Right- invalshoek.....	8
3.3 Therapeutische invalshoek.....	11
4. Anti-masturbatie beweging in Vlaanderen en Nederland	13
5. Wetenschappelijk onderzoek naar de gezondheidseffecten van masturbatie	14
6. Ethische problematisering van de anti-masturbatie beweging	16
7. Conclusie	22
8. Bibliografie	25

1. Introductie

Thomas Laqueur linkt de anti-masturbatie gedachte aan het kapitalistisch en het medisch systeem. Arbeiders in de laat 18^e – vroeg 19^e eeuw dienden al hun energie te investeren in het productieproces. Wie toch masturbeerde ging in tegen het arbeidsethos van die tijd waardoor masturbatie nagenoeg een daad van verzet werd. Bijna tegelijkertijd bereikte masturbatie als ziektebeeld zijn hoogtepunt. De medische en kapitalistische wereld waren beiden gebaat bij het demoniseren van masturbatie. Het zou duren tot 1920 vooraleer masturbatie niet meer als medisch probleem wordt aanzien (Thomas Laqueur, 2003).

In de jaren '70 en '80 van vorige eeuw bemerken we een normalisering ten aanzien van seks. Met invloedrijke figuren zoals Betty Dodson, de seks-positivity movement en de hippie-cultuur komt seksbeleving in een positief daglicht te staan. De weg naar een progressieve houding omtrent seks en masturbatie lijkt open te liggen.

Toch is er een terugval in dit optimisme rond de laat 20^e – begin 21^e eeuw. De open houding ten aanzien van seksbeleving, die vanzelfsprekend was in 1970 en 1980, lijkt niet langer aanwezig. Thomas Laqueur (2003) haalt in zijn boek het voorbeeld aan van Jocelyn Elders. Ze werd in 1995 ontheven uit haar functie als vertegenwoordiger van de openbare gezondheidscommissie van Amerika omdat ze tijdens een persconferentie stelde dat kinderen dienen onderwezen te worden over masturbatie op school.

Ook dichterbij huis wordt er openlijk getwijfeld aan het concept van seks en masturbatie. Zo werd bij de laatste verkiezingen in Nederland Thierry Baudet verkozen. Baudet komt er publiekelijk voor uit dat hij niet langer masturbeert aangezien hij dit niet correct vindt ten opzichte van zijn vriendin.

Deze bachelorproef wil zich in de eerste plaats focussen op het schetsen en in kaart brengen van de huidige anti-masturbatie beweging in het Westen. De onderzoeksvraag luidt dan ook als volgt: "Vanuit welke invalshoeken is de huidige Westerse anti-masturbatie te verklaren?".

De bachelorproef wordt ingeleid met een kort historisch overzicht van de anti-masturbatie beweging in het verleden. Dit wordt voornamelijk gedaan aan de hand van het boek 'Solitary Sex' van Laqueur. Daarna wordt overgegaan naar de analyse van de huidige anti-masturbatie beweging. Hierbij ligt de focus hoofdzakelijk op het in kaart brengen van de grootste groeperingen en vanuit welke argumentering zij masturbatie afwijzen. Aangezien de voorgaande groeperingen zich in het buitenland bevinden wordt er in wat volgt toegespitst op de anti-masturbatie beweging in België en Nederland. Na het in kaart brengen en schetsen

van deze groeperingen en actoren zal er een kort overzicht gegeven worden omtrent het wetenschappelijk onderzoek aangaande masturbatie. Vervolgens wordt het ethische luik van de bachelorproef belicht waarin een poging wordt gedaan de anti-masturbatie beweging te problematiseren. Geëindigd wordt er met de conclusie waarin de belangrijkste bevindingen kort worden samengevat.

2. Historische schets van de anti-masturbatie beweging

Alvorens de analyse rond de huidige anti-masturbatie groepering aan te vatten, wordt er een historische schets gegeven over de negatieve blik op masturbatie. Met deze informatie in het achterhoofd kan er een beter beeld gevormd worden over dit fenomeen.

De eerste vermelding van masturbatie als zonde kan men met exacte precisie traceren tot het jaartal 1712. Op dat ogenblik verschijnt er een anoniem gepubliceerd pamflet dat de opvatting over masturbatie tot drie eeuwen later zal beïnvloeden. Het draagt de titel: *“Onania; or, The Heinous Sin of Self Pollution, and all its Frightful Consequences, in both SEXES Considered, with Spiritual and Physical Advice to those who have already injured themselves by this abominable practice. And seasonable Admonition to the Youth of nation of Both SEXES ..”*. De problematiek die het pamflet aankaart, is de onnatuurlijke praktijk waarbij personen hun eigen lichaam schenden zonder toedoen van anderen. Dit met als doel de sensatie te ervaren die God enkel heeft bedoeld in functie van de voortplanting van het menselijk ras (Thomas Laqueur, 2003).

In het pamflet schrijft de auteur de problematiek de naam ‘Onanie’ toe. Hiermee koppelt hij het concept ‘bewust zelf-misbruik’ met het verhaal van Onan uit de Bijbel. Onan wilde de vrouw van zijn overleden broer niet bevruchten, ook al was dit Gods bevel. Hij verspilde zijn zaad op de grond waarop God dit bestrafte met de dood van Onan. Wie dus de zonde van Onanie begaat, kan zich verwachten aan hetzelfde lot. Spoedig bleek dat het pamflet werd opgesteld door een chirurg die, in samenwerking met een fysioloog, Onanie tot ziektebeeld propageerde. Tegelijkertijd brachten ze de nodige medicatie op de markt om Onanie te bestrijden. De koppeling van moraal en geneeskunde werd een feit en zal tot op heden invloed uitoefenen op onze houding ten aanzien van masturbatie (Thomas Laqueur, 2003).

Deze specifieke tracering wil echter niet zeggen dat er voor 1712 geen sprake was van masturbatie. Uit decoraties van kunstwerken kunnen we afleiden dat er reeds in de Griekse en Romeinse beschaving notie was van solitaire seksbeleving. Er zijn verscheidene voorwerpen terug te vinden waarbij figuren al masturberend worden afgebeeld. De Grieken stelden deze figuren voor met een overdreven groot lid, als teken van de onzedelijkheid van

dergelijk gedrag. Dit in tegenstelling tot de Griekse beeldhouwwerken van zedelijke mannen, waarbij de penis zeer klein is (Thomas Laqueur, 2003).

Masturbatie bestond dus reeds, maar werd niet omschreven als morele problematiek. In het taalgebruik van de Oudheid wordt het woord masturbatie zelden aangetroffen. Dit duidt waarschijnlijk op het feit dat de daad van solitaire seksbeleving niet zozeer ernstig werd genomen (Thomas Laqueur, 2003).

In de Middeleeuwen en Renaissance problematiseerde de Katholieke Kerk masturbatie op basis van het verhaal van Onan. Ze zagen masturbatie als bedreiging voor het voortbestaan van het menselijke ras (Patton, 1986).

Masturbatie als morele problematiek was echter niet alom bekend voor het verschijnen van het pamflet 'Onania' in 1712. Het is dus slechts begin 18^e eeuw dat de Westerse wereld notie nam van deze nieuwe morele zonde (Thomas Laqueur, 2003).

Sinds het verschijnen, in 1712, kende het pamflet een enorme populariteit en in minder dan 50 jaar bereikte het de grootste Verlichtingsdenkers van die eeuw. Een dualistische mensopvatting beïnvloedt de manier van kijken naar masturbatie in de 18^e eeuw. Masturbatie is corruptie van de geest en niet zozeer een zonde van het lichaam. Masturbatie werd beschouwd als de bewuste verdorvenheid van het verbeeldingsvermogen van de geest (Stephens, 2009).

Ook Kant redeneerde via dergelijke argumentatie. Zo stelt hij dat lust onnatuurlijk genoemd kan worden als deze wordt opgewekt, niet door een echt object, maar door de verbeelding van dat object. Het probleem van masturbatie blijft eveneens voor hem het niet-reproductieve, maar hij komt hiertoe via een emotionele en intellectuele omweg. Het probleem voor Kant schuilt erin dat er een doelbewuste opwekking is van lust die zijn oorsprong vindt in de gedachten, in plaats van in de wereld, dit maakt het onnatuurlijk (Thomas Laqueur, 1995).

In deze opvatting schuilt een bezorgdheid om de imaginaire capaciteiten van een individu en de neiging van de verbeelding om de eigen rationaliteit te corrumperen. Men zag de erotische verbeelding als een gevaarlijk supplement voor Rede en Natuur, het bedreigt het rationele individu. De bezorgdheid omtrent het verlies van sperma maakt plaats voor een bezorgdheid die in een beter economisch geheel kadert.

De samenhang van geneeskunde en morele opvattingen zien we ook nog begin 20^e eeuw terugkeren. Een opvallend voorbeeld hiervan is te vinden bij de Amerikaanse arts John Harvey Kellogg die zijn cornflakes met een duidelijk doel produceerde, namelijk het bestrijden van masturbatie. Masturbatie zou volgens hem te wijten zijn aan het dagelijks dieet van mensen. Gekruid eten leidt volgens Kellogg tot lust en lust leidt op zijn beurt tot masturbatie. De originele

ongezoete cornflakes van Kellogg waren dan ook neutraal van smaak en zouden zo de kans op masturbatie reduceren.

Toch ontwikkelden zich begin 20^e eeuw nieuwe opvattingen in de psychologie en de medische wereld ten aanzien van masturbatie. Pioniers zoals Freud en Havelock Ellis keerden zich af van de negatieve consequenties die gekoppeld werden aan masturbatie. Havelock Ellis zag masturbatie als natuurlijke seksuele uitlaatklep in Victoriaanse tijden waarin seksualiteit onderdrukt werd. Freud die oorspronkelijk beweerde dat masturbatie de oorzaak was van neuroses, veranderde later van mening en stelde dat het net niet masturberen neuroses veroorzaakte. Met hen ontstond er een groep van medici die masturbatie als onschadelijke seksuele activiteit beschouwden (Patton, 1986).

Door de introductie van 'de pil' in de jaren '50 van de 20^e eeuw werd een lossere seksuele ethiek gepromoot. Toch bleef de visie op masturbatie overwegend negatief, enkel de zwakke en emotioneel instabiele individuen masturbeerden. Vanaf 1960 werd via empirisch onderzoek getracht negatieve connotaties met masturbatie te weerleggen en in de jaren '70 en '80 werd masturbatie opgevat als natuurlijk gedrag, zoals slapen en eten (Patton, 1986).

Uit voorgaande evolutie zou men de conclusie kunnen trekken dat masturbatie aan het einde van de 20^e eeuw niet langer als morele problematiek wordt aanzien. Zoals echter in de inleiding reeds vermeld werd, beschrijft Thomas Laqueur (2003) een voorbeeld dat zich afspeelt in 1995 waaruit blijkt dat masturbatie nog steeds een gevoelig onderwerp is. Een ander voorbeeld waaruit de gevoeligheid laat 20^e eeuw omtrent masturbatie blijkt, is te vinden in de anti-masturbatie campagne van voormalig Amerikaans politica Christine O'Donnell in 1996.

Desondanks in de huidige Westerse samenleving reeds veel seksuele thematieken uit de taboesfeer gelicht zijn, blijft masturbatie een zonde in de ogen van een aantal mensen. Er wordt vaak openlijk gepraat over liefde, seksualiteit en genotsbeleving. Het individu wordt in het dagelijkse leven continu blootgesteld aan seksueel getinte prikkels. De schroom tegenover seksualiteit verdwijnt stilaan maar toch valt er een opmars van de anti-masturbatie beweging waar te nemen in de Westerse wereld. Op sociale media circuleren verscheidene onthoudingsgroepen die meer volgers krijgen en publieke personen praten openlijk over het zich onthouden van masturbatie of kijken naar pornografie.

De anti-masturbatie beweging in de 21^e eeuw is echter complexer dan in het verleden. Het paradigma blijft hetzelfde, masturbatie kan geen onderdeel zijn van een gezonde levensstijl, maar de organisatie van de anti-masturbatie beweging is niet transparant. Wat op het eerste zicht een homogeen geheel lijkt te zijn, valt uiteen in verschillende kleinere groeperingen. Elk van hen bindt vanuit hun eigen achtergrond de strijd aan met masturbatie. Niettemin ze allen

hetzelfde doel dienen, zijn er veel verschillen in opvatting omtrent masturbatie. Het is net deze diversiteit aan motieven en groeperingen die deze bachelorproef in kaart wil brengen.

3. Voornaamste invalshoeken om masturbatie af te wijzen

Zoals gezegd bestaat dé anti-masturbatiebeweging niet, ze valt uiteen in verscheidene groeperingen. Deze groeperingen zijn te onderscheiden van elkaar op basis van hun argumentatie.

Een eerste categorie wordt gevonden bij de groeperingen die uitgaan van het inherent slechte aan masturbatie. Volgens hen heeft masturbatie een negatief effect op vele andere aspecten van het dagelijkse leven. Binnen deze categorie organiseren tal van jonge mannen zich in 'broederschappen', die als kern van het verbond het afzweren van masturbatie hebben. Aangezien masturbatie voor hen de oorzaak is van andere problemen, schijnen deze enkel oplosbaar te zijn door afstand te nemen van individuele seksuele bevrediging. Vaak kaderen dit soort groeperingen in het ruimer geheel van een conservatief of (extreem)-rechts gedachtengoed.

Een tweede categorie beslaat de groeperingen die in masturbatie enkel een oorzaak zien van een medische aandoening. Deze laatste groeperingen hanteren een veeleer neutrale houding ten aanzien van masturbatie. Ze voeren hun strijd tegen masturbatie voornamelijk vanuit een helend en therapeutisch idee.

Een derde categorie wordt gevonden binnen het kader van religie. Anders dan de twee voorgaande categorieën zijn religieuze opvattingen ten aanzien van seks en masturbatie reeds doorheen de geschiedenis beschreven. Dit vormt dan ook de reden waarom de religieuze invalshoek niet opgenomen wordt in de huidige paper.

In deze paragraaf worden de eerste twee bovenvermelde invalshoeken toegelicht. De groeperingen die masturbatie als inherent slecht beschouwen worden eerst besproken. Hierbinnen wordt een onderscheid gemaakt tussen de conservatieve invalshoek en de (extreem)-rechtse invalshoek. Vervolgens worden de therapeutische groeperingen behandeld. Enkele korte kritische bedenkingen sluiten iedere subparagraaf telkens af.

3.1 Conservatieve invalshoek

Een groepering die een actieve plaats inneemt in het anti-masturbatie geheel is 'Proud Boys'. De men-only club is zeer actief op sociale media en organiseert regelmatig bijeenkomsten. De organisatie, die zichzelf als broederschap omschrijft, mag niet worden opgevat als politieke beweging. Wat wel de doelstelling is, wordt niet beantwoord. Oprichter van de Proud Boys is journalist en presentator Gavin McInnes. Onder het motto "We're Western Chauvinists who refuse to apologize for creating the modern world" pleit hij voor een wereld waarin politieke correctheid onbestaande is (ProudBoys, n.d.).

Het is vanuit deze walging voor politieke correctheid dat McInnes de naam Proud Boys vormde. De naam is geïnspireerd op het nummer 'Proud to be your boy' uit de musical 'Aladdin'. In dit nummer zegt de jonge Aladdin een betere zoon te willen zijn voor zijn moeder. McInnes zag hierin een verontschuldiging van Aladdin om een jongen te zijn, terwijl we volgens hem jongens 'jongens' moeten laten zijn (McBee, 2018).

Proud Boys wordt gekenmerkt door een duidelijke hiërarchie, met de leider bovenaan de piramide. Onderaan de rangen staan diegenen die zich beschouwen als Proud Boy. Een trede hoger komt men door het toetreden tot hun religie 'NoWanks'. Het derde niveau wordt bereikt door vast te houden aan de NoWank-religie en een tattoo te laten zetten die trouw aan de Proud Boys symboliseert. Elk nieuw niveau vraagt een andere opoffering met als enige doel loyaliteit tonen aan de broederschap. Alhoewel er nog veel te analyseren valt aan de Proud Boys bevindt de relevantie van deze groepering zich, voor deze paper, in de tweede rang wanneer 'NoWanks' in het gezichtsveld komt.

NoWanks is McInnes' anti-masturbatie campagne. Volgens hem leidt masturbatie tot vele negatieve gevolgen. Zo zou masturbatie het huwelijk schaden en levenskracht van de man ontnemen. Daarnaast zou het mannen zwak, dom en lui maken alsook de nood naar relaties opheffen. McInnes is niet enkel tegen masturbatie maar ook tegen pornografie aangezien deze voor hem dezelfde zijn, in zijn visie kan het ene niet zonder het andere. Door het stoppen met masturberen beweert McInnes zich beter te voelen, meer recht op te lopen, meer te zingen en zich levendiger te voelen. Hij ziet in het liberalisme een schuldige voor de goedkeuring van masturbatie. Door liberale concepten vervallen de traditionele, conservatieve en religieuze opvattingen over masturbatie. Deze waren overwegend negatief ten aanzien van masturbatie en McInnes lijkt een nostalgische connectie te hebben met die verloren opvattingen (McBee, 2018).

Paradoxaal genoeg laat McInnes toch ruimte om een zeldzame keer toe te geven aan de verleiding van masturbatie. Dit echter onder zeer specifieke voorwaarden. Zo mag men slechts één keer om de 30 dagen masturberen, en dit enkel als er een vrouw aanwezig is binnen een straal van 1 meter die uitdrukkelijk haar toestemming heeft gegeven.

In 2018 raakte bekend dat McInnes Proud Boys verliet, voorlopig zegt het nieuwe leiderschap aan imagocontrole te willen doen. NoWanks wordt wel behouden als deel van de Proud Boys-cultuur.

Bedenkingen bij de conservatieve invalshoek

McInnes haalt zijn inspiratie onder andere bij Gary Wilson die volgens hem het probleem van masturbatie opnieuw zou aankaarten. Gary Wilson is de oprichter van de website 'Your brain on porn', een platform dat de schadelijke effecten van excessief kijken naar pornografie wil belichten. McInnes inspiratiebron lijkt echter niet tegen masturbatie te zijn aangezien er op de Your-brain-on-porn-website duidelijk wordt gesteld dat Wilson in masturbatie geen probleem ziet ("Masturbation & Ejaculation Articles," n.d.).

Daarnaast vergelijkt hij zijn anti-masturbatie beweging met de extended gratification studies. De relevantie van deze vergelijking lijkt ver zoek te zijn. Er bestaat geen bewijs dat het onthouden van masturbatie resulteert in een toename van gelukhormonen bij uitgestelde seksuele betrekkingen.

Niet enkel met de fundering van zijn opvattingen valt kritisch om te gaan, ook over zijn overtuigingen ten aanzien van vrouwen vallen er enkele zaken te bemerken. Seksisme en de focus op traditionele rolpatronen kaderen in de algehele cultuur van de rechts conservatieve ideologie, vervolgens is het niet verbazingwekkend dat misogynie opvattingen ook bij de Proud Boys aanwezig zijn (McBee, 2018).

3.2 Alternative Right- invalshoek

De Alt-Right als helder afgebakende groep valt niet te definiëren. Wat door de media vaak naar buiten wordt gebracht als geheel is in de realiteit een verzameling aan groeperingen met een losse ideologische basis. Ze worden verenigd door dat waar ze tegen revolteren, namelijk feminisme, de islam, traditionele linkse en rechtse partijen, immigratie, De term 'alt-right' werd al snel opgepikt door de leden zelf waardoor er weer nieuwe groeperingen ontstonden en de beweging zich nog verder ging uitbreiden. Het voornaamste doel van deze groeperingen

is het creëren van een alternatief voor de huidige rechts-conservatieve gevestigde orde. Ze hebben kritiek op het politieke beleid van de afgelopen jaren waarbij de Westerse cultuur bedreigd wordt door invloeden van andere 'rassen'.

Aangezien de Alternative Right een koepel vormt voor een uitgebreide verzameling aan groepen en individuen zal er gepoogd worden de rode draad doorheen deze ideologie te beschrijven met betrekking tot masturbatie. Dit wordt gedaan aan de hand van een aantal prominente figuren.

Jack Donovan is een van de stichtende leden van de Alt-Right en schrijver aan de AlternativeRight.com website. Donovan staat bekend als 'tribalist', hij stelt dat de mens zich steeds heeft georganiseerd in een patriarchaal samenlevingssysteem met verschillende stammen gebaseerd op kameraadschap tussen mannelijke krijgers. Hierin zou ware mannelijkheid en de natuurlijke dominantie van de man over de vrouw geëerd worden. De moderne globale samenleving vereist daarentegen de opschorting hiervan in ruil voor 1 grote wereldstam. Hij stelt dat een combinatie van feminisme, elite bureaucraten en welvarende mannen een mannelijke passiviteit promoten en vrouwen in een dominante rol plaatsen (Lyons, 2017) .

Donovans sociaal en politiek ideaal is 'The Brotherhood', hierin bevestigen alle mannen hun loyaliteit ten aanzien van elkaar en positioneren ze zich gezamenlijk tegen de buitenwereld. Elke man wordt verondersteld te trainen en te dienen als krijger. Wie krijger is, krijgt een politieke stem. Vrouwen kunnen geen krijger zijn en als gevolg krijgen ze ook geen politieke zeggenschap. Donovan promoot ook standpunten tegen de multiculturele samenleving, maar zijn voornaamste focus ligt op het opnieuw ontwikkelen van mannelijkheid (Lyons, 2017).

Zijn standpunten omtrent seks en masturbatie dienen dan ook in deze context van mannelijkheid te worden opgevat. In zijn boek 'The way of men' wijdt Donovan een hoofdstuk aan wat hij noemt 'The Bonobo Masturbation Society'. Bonobo's leven in groepen waarbij de vrouwtjes sterke coalities vormen en de mannetjes door hen gedomineerd worden. Seks bij Bonobo's is net zoals eender welk ander sociaal gedrag, het heeft vaak niets te maken met reproductiviteit. Donovan stelt seks in deze samenleving voor als wederzijdse masturbatie en het belangrijkste doel is plezierbeleving. Volgens hem evolueert Amerika naar een 'Bonobo Masturbation Society' waarin vrouwen de macht hebben en mannen gedwongen worden hun mannelijkheid op te geven. Een samenleving waarin homoseksualiteit geaccepteerd wordt en waarin masturbatie en seks enkel dienen om vrouwen te plezieren. Mannen die in dergelijke

samenleving toch hun mannelijkheid durven tonen, worden opgepakt en belanden in de gevangenis (Donovan, 2012).

Uit zijn beschrijving van 'The Bonobo Masturbation Society' kunnen we afleiden dat een samenleving waarin masturbatie en seks gekoppeld worden aan plezierbeleving en vrouwelijke superioriteit, geen wenselijke samenleving kan zijn voor Donovan. Masturbatie en seks staan hierbij volledig in het teken van de vrouwelijke genotsbeleving. Donovan vertrekt vanuit een archetypisch beeld van de man en vrouw, hij neemt een voorbeeld aan de klassieke rolpatronen. Net zoals de Proud Boys vertrekt hij vanuit a priori vastgelegde functies voor de man en de vrouw, deze zijn fundamenteel verschillend. Mannen zijn jagers en beschermers, vrouwen zorgen voor hun gezin. Ook seks heeft deze a priori functie, namelijk reproductie. Masturbatie kan dus geen onderdeel zijn van een natuurlijke seksbeleving.

Een andere argumentatie die geformuleerd wordt ten nadele van masturbatie is te vinden bij Marcus Follin. Hij is voor vele aanhangers van de Alt-Right ideologie het ideaalbeeld van de man. Marcus Follin, ook 'the Golden One' genoemd, is een Zweedse nationalist die een rechtse levensstijl promoot. Hierin speelt, zoals reeds gezien bij Donovan, de notie van mannelijkheid een centrale rol. Follin legt de nadruk op fysieke gezondheid en het zich onthouden van pornografie en masturbatie. Hij gebruikt voornamelijk Youtube als kanaal om zijn levenshouding te verspreiden en te delen met zijn volgers.

Ook hij spreekt zich openlijk uit tegen masturbatie, zijn argumentatie hiervoor vertrekt vanuit het concept 'seksuele energie'. Deze specifieke energie beschouwt hij als zeer krachtig, indien ze op correcte wijze gebruikt wordt, leidt ze tot grote prestaties. Masturbatie staat echter gelijk aan het verspillen van die seksuele energie waardoor een man zijn kansen verspeelt om grootste zaken te bereiken. Op deze manier is masturbatie een oorzaak van het steeds zwakker wordende mannelijke geslacht (TheGoldenOne, 2017).

Bedenkingen bij de Alt-Right invalshoek

Masturbatie lijkt vanuit de Alt-Right groeperingen voornamelijk een aantasting van het mannelijke ideaalbeeld te zijn. De argumentering vertrekt vanuit de hypothese dat mannen en vrouwen aangeboren functies dienen op te nemen en te vervullen. Het begrip mannelijkheid wordt vanuit een zelfde soort idee ingevuld, mannelijkheid is voor hen geen cultureel concept maar een natuurlijk vaststaand gegeven. De man is verantwoordelijk voor het voort bestaan van de groep en seksuele betrekkingen dienen voornamelijk tot procreatie. Masturbatie belemmert het doel van de mannelijke leden van de groep en tast dus de mannelijkheid aan.

Het gegeven van de natuurlijke mannelijke en vrouwelijke essentie zal in een latere paragraaf verder worden uitgediept.

3.3 Therapeutische invalshoek

De voorgaande invalshoeken hebben een eerder negatieve motivatie om zich te onthouden van masturbatie. Bewegingen binnen de conservatieve ideologie en de Alt-Right beschouwen het concept masturbatie als iets dat uit de samenleving dient gebannen te worden. In tegenstelling tot deze houding kan er ook gesproken worden over een positieve attitude ten aanzien van onthouding. Onder deze paragraaf wordt de belangrijkste beweging in kaart gebracht die vanuit een therapeutische houding naar abstinentie van masturbatie kijkt. In tegenstelling tot de hierboven beschreven groeperingen ijvert ze vaak voor een tijdelijke onthouding en vormt masturbatie niet de grondoorzaak van alle problemen.

De belangrijkste beweging vormt tevens ook de grootste therapeutische beweging, namelijk de 'NoFap'-gemeenschap. 'NoFap' komt van het Engelse werkwoord 'to fap' wat 'masturberen' betekent, letterlijk vertaald kunnen we dus spreken van de 'zonder masturbatie'-gemeenschap. NoFap richt zich op individuen die lijden aan een pornoverslaving en hier iets aan willen doen. Ze omschrijven zichzelf als 'porn addiction recovery and sexual health'-platform. Oprichter van de gemeenschap is Alexander Rhodes, hij startte 'NoFap' oorspronkelijk op Reddit. Reddit is een Amerikaans social media platform waar gebruikers zelf inhoud kunnen toevoegen aan verschillende zogenaamde 'subreddits'. Dit zijn soort van tabbladen per thema waarop je je kan 'subscriben' of abonneren. Rhodes richtte dergelijke subreddit 'NoFap' op met als doel zichzelf een week te onthouden en anderen hier van op de hoogte te houden. Wat begon als een ludieke uitdaging groeide uit tot een gemeenschap met meer dan 400.000 subscribers. De leden noemen zichzelf 'Fapstronauts' en zijn veelal jonge mannen.

Centraal in het programma van de NoFap-beweging staat het 'rebooten' van het brein door middel van onthouding gedurende 90 dagen. Deze onthouding kan men op 3 manieren invullen, een eerste manier is de zachte methode en focust enkel op het niet langer kijken naar pornografie. Een tweede methode combineert het afwijzen van pornografie en masturbatie. De derde en moeilijkste manier om de uitdaging te voltooien is zichzelf onthouden van pornografie, masturbatie én seksuele betrekkingen ("Rebooting from porn addiction," n.d.).

Belangrijk om op te merken is dat NoFap zichzelf niet promoot als een anti-masturbatie beweging. Ze profileren zichzelf eerder als platform dat mensen bijstaat in hun strijd tegen porno- of seksverslaving. Voor hen is masturbatie op zich niet zozeer het probleem maar wel de overmatige blootstelling aan pornografie. Hevig pornogebruik zou de seksuele ervaring minder aangenaam maken aangezien porno het beloningssysteem in het brein minder

gevoelig maakt. Dit heeft volgens het NoFap-platform een directe invloed op de seksuele prestaties en intimiteit in het dagelijkse leven ("About," n.d.).

Nadat de gebruikers hun reboot hebben doorstaan zijn ze vrij in hun keuze omtrent de verderzetting van hun seksleven. Ze kunnen kiezen hun seksleven te hernemen of door te gaan met de seksuele abstinentie. Vaak zijn de leden van mening dat hun (seks)-leven verbeterd is na het voltooien van de reboot.

Bedenkingen bij NoFap

De NoFap-gemeenschap kent veel kritiek. Zo kan men om te beginnen kritische vragen stellen bij de diagnostisering waarop de leden zich baseren. Al te vaak zijn deze jongeren via het internet op zoek naar een label om op hun gedrag te kleven. Seks- of pornoverslaving zijn binnen het domein van de psychologie en seksuologie nog steeds omstrede begrippen. Zo zijn ze bijvoorbeeld niet opgenomen in de Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, of kortweg de DSM-5. Daarnaast toont een recente metastudie aan dat er geen eensgezindheid is onder wetenschappers over wat een 'self perceived porn addiction' definieert. De conclusie van de studie luidt dat er te veel verscheidenheid heerst omtrent het concept pornoverslaving om te kunnen spreken van een geldige diagnostische indeling (Duffy, Dawson, & das Nair, 2016).

Naast het probleem van psychologische diagnostisering is er ook een probleem met de biologische grondslag die NoFap hanteert. De hele therapie vindt zijn fundering in de idee dat het kijken naar porno resulteert in een porno-verslaafd brein. Dit porno-verslaafd brein zou op dezelfde wijze werken als dat van een drug- of alcoholverslaafde. Er zijn echter nog geen wetenschappelijke bewijzen aangetroffen om aan te nemen dat het kijken naar porno het brein op eenzelfde manier beïnvloedt als een drug- of alcoholverslaving dat doet (Cruts, 2016).

Hierbij aansluitend kan men de wetenschappelijke basis die men pretendeert te hebben in vraag stellen. Op de startpagina van de NoFap-website staat duidelijk te lezen dat men zich baseert op wetenschappelijk onderzoek. Nochtans beschrijven ze zelf dat er nog geen wetenschappelijk bewijs bestaat voor seks-of pornoverslaving en dat ze zich voornamelijk beroepen op getuigenissen van hun leden.

Een derde kritische bemerking omvat de validiteit van dergelijke onthoudingstherapieën. Leden die een volledig traject hebben afgewerkt geven aan zichzelf beter te voelen, een verbeterd seksleven te hebben en op vele andere vlakken in hun leven vooruitgang waar te nemen. Allen danken zij dit aan het tijdelijk of permanent onthouden van masturbatie. De vraag rijst dan of dit wel een juiste causaliteit inhoudt. Er wordt namelijk aangeraden tijdens het volgen van het programma andere activiteiten in te richten om het verlangen naar masturberen

te onderdrukken. Zo wordt aangeraden een strak sportschema te volgen, nieuwe passies te ontdekken of zich te storten op andere doeleinden. Aangezien men tijdens deze periode van onthouding veel tijd spendeert aan al deze zaken, zou de oorzaak van het vooruitgangsoptimisme even goed in deze hoek kunnen liggen en niet zozeer in het zich onthouden van masturbatie.

Een laatste kritische opmerking beslaat het objectiveren van de vrouw. Desondanks de NoFap-beweging van een andere orde is dan de Alternative Right, kan men toch een mate van misogynie onderscheiden. Zo is er binnen de NoFap-gemeenschap zeer zelden sprake van vrouwelijke seksbeleving. Indien er gesproken wordt over masturbatie is deze vooral gericht op haar mannelijke leden. Er wordt dieper ingegaan over de positie van de vrouw en de mogelijke gevolgen hiervan bij de ethische problematisering van de anti-masturbatie beweging.

De groeperingen onder deze drie invalshoeken vormen op het eerste zicht de grootste en meest invloedrijke groepen die de strijd aangaan met masturbatie. Opvallend is dat zij allen hun oorsprong vinden in de Verenigde Staten van Amerika. Het is evenzeer interessant om ook dichterbij huis het licht te werpen op de anti-masturbatie beweging. Dit wordt behandeld in volgende paragraaf.

4. Anti-masturbatie beweging in Vlaanderen en Nederland

In wat vooraf ging werd de anti-masturbatie beweging besproken vanuit een Angelsaksische hoek. De grootste groeperingen met betrekking tot anti-masturbatie vinden hun oorsprong in Amerika en kunnen, dankzij internet en sociale media, hun weg vinden tot in België. Therapeutische bewegingen zoals NoFap zijn ook hier populair. Op het NoFap-platform zijn een groot aantal gebruikers uit België en Nederland terug te vinden.

Opvallend genoeg valt er vanuit literatuurstudie niet onmiddellijk een anti-masturbatie beweging te ontdekken die ontstaan is op Belgische of Nederlandse bodem. Van georganiseerde anti-masturbatie groeperingen lijkt er in België en Nederland dus minder of geen sprake te zijn. Echter kan men wel een aantal individuen identificeren die zich uitlaten tegen masturbatie. Zoals in de inleiding vermeld, pleit de rechtse Nederlandse politicus Thierry Baudet openlijk voor het zich onthouden van masturbatie. Hij stelt dat mannen hun energie dienen te sparen voor hun vrouwelijke partner. Deze redenering vertrekt, zoals eerder gezien bij de rechtse en conservatieve invalshoek, vanuit een sterk ideaal beeld van de man en de vrouw.

In België werd deze uitspraak aanvankelijk verdedigd door Dries Van Langenhove, de oprichter van de rechtse jongerenbeweging Schild&Vrienden (Ceulaer, 2018). Hij nuanceert later zijn verdediging door te stellen dat het voornamelijk pornografie is waar tegen hij een negatieve attitude heeft. Over masturbatie tweet hij een aantal weken later:

“..«Masturbatie heeft bewezen positieve effecten op gezondheid. Porno daarentegen, heeft negatieve invloed op je dopaminesysteem en zingeving, zoals onderzoek aantoont. Vooral gevaarlijk voor kinderen.»... (Langenhove, 2018)”

Desondanks Van Langenhove dus Baudets uitspraak verdedigt en Schild&Vrienden past binnen de categorie extreemrechts, pleit hij zelf niet actief tegen masturbatie.

Er dient voorlopig besloten te worden dat in Vlaanderen en Nederland de anti-masturbatie beweging als georganiseerde groepering (nog) niet duidelijk aanwezig is in de publieke ruimte. De stroming die masturbatie afkeurt opereert vanuit het buitenland, en voornamelijk vanuit Amerika. Zoals reeds beschreven legitimeren ze hun opvattingen omtrent masturbatie aan de hand van wetenschappelijk onderzoek en conclusies. Het is daarom belangrijk een stand van zaken op te maken over de wetenschappelijke bevindingen rond masturbatie.

5. Wetenschappelijk onderzoek naar de gezondheidseffecten van masturbatie

De vermeende schadelijke gezondheidseffecten van masturbatie lijken een cruciale factor te spelen in het demoniseren van masturbatie. In deze paragraaf wordt er een algemene balans opgemaakt van het wetenschappelijk onderzoek dat voorhanden is omtrent masturbatie. Niet al het onderzoek dat uitgevoerd werd zal hier besproken worden aangezien dit de paper te ver zou leiden. De besproken onderzoeken die hier beschreven worden, zijn deze die vaak gebruikt worden als referentie in artikels omtrent masturbatie. Er wordt ook kritisch gekeken naar aantal wetenschappelijke argumenten die de fundering vormen van het anti-masturbatie gedachtegoed.

Het lijkt erop dat er binnen de wetenschappelijke gemeenschap een positieve consensus bestaat over de gezondheidseffecten van masturbatie. Een meerderheid van de professionals die betrokken zijn op seksualiteit lijkt de voordelen van masturbatie te promoten. Sociaal psycholoog Lehmiller haalt studies aan die de gezondheidsvoordelen van masturbatie aantonen. Hij beschrijft studies die correlaties vinden tussen masturbatie en een hogere mate van zelfvertrouwen. Een andere studie stelt dat masturbatie de kans op prostaatkanker vermindert. Dit is interessant aangezien de causaliteit tussen masturbatie en verhoging van

kans op prostaatkanker een vaak gebruikt argument is vanuit de anti-masturbatie beweging ("Can frequent orgasms make you healthier and smarter?," n.d.).

Naast deze gezondheidseffecten kan men op biochemisch vlak ook een aantal positieve invloeden onderscheiden. Zo komt er tijdens het masturberen en het hebben van een orgasme het hormoon dopamine vrij, dit resulteert in een daling van het stress-gehalte. Een ander hormoon dat vrij komt is endorfine, door zijn pijnstillende werking kan het bijvoorbeeld menstruatiekrampen bij vrouwen verlichten. Prolactine is een ander belangrijk hormoon dat helpt de slaap te bevorderen. Hierdoor kan masturbatie dus helpen de slaap te verbeteren.

Een vaak gebruikt argument binnen de anti-masturbatie beweging luidt als volgt : "Ejaculatie heeft invloed op het testosterongehalte van mannen". Volgens dit argument zou er bij elke ejaculatie van de man een gehalte testosteron verloren gaan. Dit verlies zou dan tot gevolg hebben dat het sperma van de man minder vruchtbaar is, waardoor de man zijn mannelijkheid verliest. Nochtans is er geen wetenschappelijk bewijs voor deze aantijging (Brown, Monti, & Corriveau, 1978).

Wat wel wetenschappelijk bewezen kan worden is dat na drie weken onthouding er een verhoging waarneembaar is van het testosterongehalte (Exton et al., 2001). De fout in de redenering ligt hem hier in het feit dat dit effect zou hebben op de vruchtbaarheid van de man, wat niet het geval is. Een teveel aan testosteron kan zelfs leiden tot onvruchtbaarheid ("Onderzoeken naar onvruchtbaarheid," n.d.).

Masturbatie kent dus zowel psychische als lichamelijke voordelen die via wetenschappelijk onderzoek zijn aangetoond. Nochtans is niet iedereen overtuigd van deze wetenschappelijke consensus. Nogal wat tegenstanders van masturbatie zijn van mening dat er weldegelijk schadelijke effecten te vinden zijn. Ze verwijzen vaak naar het artikel van Rui Miguel Costa (2012), hierin worden allerlei studies gebundeld die aantonen dat masturbatie schadelijke gevolgen heeft. Zo wordt onder meer gesteld dat masturbatie gerelateerd is aan psychopathologie en het disfunctioneren van de prostaat.

De gezondheidseffecten van masturbatie blijven een actuele discussie binnen het wetenschappelijke landschap. De meeste onderzoeken pleiten voor een positieve attitude ten aanzien van masturbatie, terwijl er een aantal studies zijn die concluderen dat masturbatie negatieve gevolgen kan hebben.

6. Ethische problematisering van de anti-masturbatie beweging

In het laatste onderdeel van deze bachelorproef wil ik de anti-masturbatie beweging problematiseren. Eerder werden een aantal korte kritische bedenkingen gegeven op de specifieke groeperingen die werden onderscheiden. Er werd ook gekeken naar de wetenschappelijke conclusies omtrent masturbatie. Zoals reeds gezien stellen de meeste wetenschappers die zich bezighouden met masturbatie dat er geen schadelijke gevolgen zijn aan het doorsnee masturberen. Toch blijft de discussie hierover actueel, aangezien deze bachelorproef meer focust op het ethische aspect zal in deze paragraaf niet worden ingegaan op de wetenschappelijke problematisering. De focus ligt in deze sectie dan ook op een ethische problematisering van de beweging als geheel.

Eerder stelden we vast dat de anti-masturbatie beweging geen homogeen geheel is, toch zijn er gemeenschappelijke punten te vinden die leiden tot eenzelfde conclusie. In deze paragraaf wordt getracht opmerkingen te bespreken, alsook een aantal kritische bedenkingen te formuleren. Een eerste bevinding die besproken wordt is het gelijk stellen van masturbatie en pornografie binnen de anti-masturbatie beweging. Vervolgens wordt er stilgestaan bij de implicaties die de anti-masturbatie beweging heeft op de vrouwelijke seksbeleving. Ten derde wordt de tendens naar a priori vastgelegde rollenpatronen vanuit de 'Manosphere' besproken. Tenslotte worden er enkele paradoxen belicht die zich afspelen binnen de anti-masturbatie beweging.

Masturbatie en pornografie

Een belangrijke bevinding waar ik de aandacht op wil vestigen, is het gelijkstellen van pornografie en masturbatie door de anti-masturbatie beweging. Alhoewel deze gelijkstelling ook terug te vinden is bij de therapeutische invalshoek, is ze duidelijker aanwezig bij de conservatieve en rechts geïnspireerde groeperingen. De hypothese lijkt de volgende te zijn: pornografie hangt onvermijdelijk vast aan masturbatie en masturbatie aan pornografie.

Het is door deze analogie te maken dat men zich op basis van wetenschappelijk bewijs omtrent pornografie ook uitspreekt tegen masturbatie. Nochtans hebben we in vorige paragraaf gesuggereerd dat masturbatie, en het daar aan gekoppeld orgasme, op zich geen schadelijke effecten heeft. De meeste studies bewijzen zelfs eerder een positief effect op de psychische en fysieke gezondheid van mensen die masturberen.

Volgens de anti-masturbatie beweging is het dan ook wetenschappelijk bewijsbaar dat er verschillende soorten orgasmes bestaan. Orgasmes die vanuit masturbatie, en dus vanuit

pornografie, voortkomen hebben sowieso een negatief effect. Orgasmes die voortkomen uit seks zouden wel positieve effecten hebben op het lichaam. Het is wederom vanuit deze logica dat men zich negatief opstelt ten aanzien van masturbatie, maar positief ten aanzien van seksuele betrekkingen met een partner.

Door masturbatie gelijk te stellen aan pornografie veronderstelt men dat er niet gemasturbeerd kan worden zonder pornografie. Het is een logisch gevolg van de gelijkstelling die men maakt, maar hierdoor negeert men een significant stuk van masturbatie. Masturbatie kan ook uitgevoerd worden zonder dat er pornografie aan te pas komt. De vraag op basis van welke argumenten men dan negatief ten aanzien van masturbatie staat, blijft open.

Daarnaast negeert men het feit dat men niet zomaar een conclusie kan trekken over een bepaald onderwerp op basis van onderzoek over een ander onderwerp. Dit zou hetzelfde zijn moest men conclusies trekken over de veiligheid van een brommer aan de hand van onderzoek naar de veiligheid van een fiets. Beide zijn verschillende onderwerpen, ze zullen dus ook andere onderzoeksmethoden nodig hebben en andere resultaten te weeg brengen.

Binnen de anti-masturbatie beweging gaat men zelfs nog een stap verder. Er wordt niet gesproken over een correlatie tussen masturbatie en schadelijke effecten. Wel is er sprake van een causale relatie, namelijk masturbatie is de oorzaak van vele problemen in het leven van mensen. Allerlei problemen zijn het rechtstreekse gevolg van het feit dat mensen masturberen.

Naast het gebrek aan bewijskracht hierover, maakt men van een hoogstwaarschijnlijk onschadelijke handeling een schadelijke. Ook dit is problematisch, lustgevoelens hebben een hormonale basis, ze komen dus op zonder dat we daar controle over hebben. Wanneer deze gevoelens boven komen kunnen we ze, indien we de logica van de anti-masturbatie beweging volgen, niet bevredigen zonder de connectie met een ander individu. Niet alleen kan dit tot frustratie leiden, maar even goed tot ongewenst seksueel gedrag ten aanzien van anderen.

Indien men toch toegeeft aan het bevredigen van zijn verlangens door middel van masturbatie zal men hier mogelijks een schuldgevoel aan over houden, want hij/zij heeft een handeling gesteld die moreel gezien wordt afgekeurd. Vanuit de anti-masturbatie logica is het schuldgevoel dat men ervaart na het kijken van pornografie of het masturberen een bewijs van de onnatuurlijke aard ervan. Terwijl men even goed de redenering kan omdraaien, het is net door dat er in het verleden steeds een negatieve houding aan masturbatie gekoppeld werd, dat mensen nog steeds een schuldgevoel ervaren.

Zelfs indien de empirische waarheid over masturbatie buiten beschouwing wordt gelaten, rest er nog steeds een redeneringsfout in het toekennen van een moreel oordeel aan masturbatie. Deze redeneringsfout staat bekend onder de naam 'Naturalistic Fallacy' en werd door David Hume beschreven. Vanuit deze logica trekt men normatieve conclusies uit feitelijke gegevens. Een voorbeeld leidt tot meer duidelijkheid: biologisch gezien zijn we geëvolueerd als vleeseters, hieruit volgt dat we vlees zouden moeten eten. Er wordt vanuit een 'is' overgegaan op een 'zou moeten'. Hume argumenteert dat die sprong te radicaal is, er wordt overgegaan van een natuurlijk gegeven naar een normatieve conclusie terwijl de tussenstap hiervoor ontbreekt. Het is niet omdat iets het geval is, dat hieruit automatisch een normatieve conclusie uit volgt.

De anti-masturbatie beweging maakt zich echter schuldig aan de 'Naturalistic Fallacy'. In het beste geval baseert ze zich op 'wetenschappelijke literatuur' over masturbatie en trekt hieruit normatieve conclusies. Deze normatieve conclusies worden verder verspreid en als leefregel aanvaard binnen de anti-masturbatie gemeenschap. Met deze bedenking sluit ik het onderdeel over masturbatie en pornografie af om over te gaan op een volgende vaststelling.

Anti-masturbatie gedachtegoed en vrouwelijke seksbeleving

De titel van het pamflet uit 1712 beschrijft heel duidelijk dat masturbatie een ziekte is dat voorkomt bij beide geslachten, mannen en vrouwen waren gelijk in de zondelijke daad van masturbatie. Het was voor beiden even waarschijnlijk aan masturbatie te doen en ze zijn dus ook even zeer moreel aansprakelijk (Thomas Laqueur, 1995).

Tijdens het analyseren van de huidige anti-masturbatie beweging kan men vaststellen dat die gelijke aansprakelijkheid verdwenen is. Diegenen die de daad van masturbatie begaan behoren toe tot het mannelijke geslacht, over vrouwen die masturberen wordt niet gesproken.

Een verklaring hiervoor kan terug te vinden zijn in het tweede meest invloedrijke werk omtrent masturbatie, namelijk 'Onanism'. Het werd geschreven in 1766 door de gerenommeerde Zwitserse arts Tissot. Tissot stelt dat het meest gevaarlijke aan masturbatie het verlies van sperma is, aangezien sperma de substantie is dat een man tot man maakt. Afgezien van het feit dat er vanuit de medische logica een parallel is tussen mannen en vrouwen, richt Tissot zich voornamelijk tot leden van het mannelijke geslacht. Zijn discours wordt overgenomen en zo zou een eenzijdige focus kunnen ontstaan zijn op mannelijke masturbatie (Garlick, 2012).

Wanneer in de geschiedenis vrouwelijke masturbatie naar de achtergrond is verschoven, is niet geheel duidelijk. Dat dit is gebeurd, kan wel vastgesteld worden. Zowel bij de therapeutische invulling van de huidige anti-masturbatie ideologie, als bij de conservatieve en rechtse invulling, zijn vrouwen zelden het handelend object. De vaststelling die gemaakt wordt is dat in het paradigma van de huidige anti-masturbatie bewegingen vrouwelijke seksbeleving niet aan de orde is.

In het geval van de therapeutische invulling (NoFap) leert een grondige kijk op hun fora dat de meeste leden mannelijk zijn. Boodschappen die worden gepost zijn dan ook gericht naar andere mannelijke gebruikers en omslaan vaak succesverhalen over het verleiden van vrouwen. Vrouwen vervullen een rol als lijdend voorwerp binnen deze fora, ze dienen bejaagd en succesvol gevangen te worden. Het doel van de meeste NoFap-leden is dan ook een meer mannelijke levensstijl bekomen.

Ook in het rebooting-proces zelf vervult vrouwelijke seksbeleving een passieve rol. Door te kiezen voor een tweede- of derdegraadsmoeilijkheid rebooting wordt de wil van de man boven die van de vrouw geplaatst. Indien de man in een relatie beslist het NoFap-programma te volgen dan heeft dit ook een onmiddellijk gevolg voor de vrouwelijke partner. Toch is er op de website niets terug te vinden over het akkoord van de partner, indien de ene beslist zich te onthouden van seksueel activiteiten zal de ander dus sowieso moeten volgen.

Eenzelfde non-actieve rol inzake vrouwelijke seksbeleving is terug te vinden bij de conservatieve en extreemrechtse invulling van de anti-masturbatiebeweging. Tot de broederschappen behoren enkel mannen, het is binnen deze broederschappen dat de mannelijke functie van seks benadrukt wordt. Over de vrouwelijke seksbeleving wordt enkel gesproken in kader van procreatie.

Het negeren van vrouwelijke seksbeleving in de anti-masturbatie beweging heeft ook zeer concrete gevolgen voor het seksuele genot van vrouwen. Uit onderzoek blijkt dat een groot deel van de vrouwen niet tot een orgasme komt zonder handmatige stimulatie van de clitoris (Fahs & Frank, 2014).

Daar waar mannen dus steeds tot een orgasme zullen komen louter via seks, is dit voor een vrouw veel minder vanzelfsprekend. Het demoniseren van masturbatie heeft een groter effect op de tevredenheid van het seksleven bij vrouwen dan bij mannen. Terwijl het de mannen zijn die de controle hierover opeisen binnen de anti-masturbatie beweging.

A priori gedetermineerde rollenpatronen vanuit de Manosphere

De gevolgen voor vrouwen blijven niet beperkt tot enkel deze praktische implicatie. De conservatieve en extreemrechtse strekkingen zetten zich ook actief af tegen het feministisch gedachtengoed. Een bekende term die in deze kringen circuleert is 'Manosphere'. De 'Manosphere' is een bepaald paradigma waarbij men mannelijkheid en onafhankelijkheid centraal stelt. Vaak wordt door gebruik van de term het contrast aangeduid met het feminisme. Feminisme tast volgens de Manosphere-aanhangers de positie van de man aan.

Een populaire website die deel uit maakt van de Manosphere is 'men going their own way'. Op hun startpagina schrijven ze het volgende over de Manosphere :

"Welcome to the Manosphere; a place where we're not afraid to call it exactly as we see it, turning betas into men is a group effort, no one is in charge, there's no central theme, we can't agree on a standard definition of anything, and we spend a good amount of time shooting flaming arrows at each other for no apparent reason" ("The Manosphere," 2019).

Vanuit dit paradigma hebben vrouwen en mannen een aangeboren, natuurlijke aard. Indien zij deze volgen bekomen ze geluk. Deze redenering wordt bekomen door analogie met de natuur, want volgens hen is geluk een arend die door de lucht zweeft, omdat hij hiervoor gemaakt is. Net zoals die arend is een man gemaakt om zijn gezin te beschermen en te onderhouden ("The Manosphere," 2019).

Een aantal eerder beschreven figuren hangen deze ideologie van de Manosphere aan. Donovan gaat verder op deze natuurlijke genderrollen en portretteert vrouwen als irrationele, wraakzuchtige wezen die niets liever willen dan dat mannen over hen heersen. Voor hem mogen ze dan ook niet deelnemen aan het politieke leven. Over feminisme zegt hij dat het een expressie is van vrouwen hun natuurlijke aard, deze is namelijk de man kalmeren en het bevorderen van hun hulp in het huishouden en bij het opvoeden van de kinderen (Lyons, 2017).

Op de website Return of Kings schrijft een lid dat het nucleaire gezin met een vader en een moeder de gezondste omgeving is om kinderen op te voeden. Socialisme zou dit klassieke gezin bedreigen omdat het vrouwen afhankelijk maakt van de overheid en hen zou afraden hun vrouwelijke giften te gebruiken om een man aan de haak te slaan (Lyons, 2017).

Ook in de neoconservatieve stroming zien we die natuurlijke aard van mannen en vrouwen. Zo vindt McInnes van de ProudBoys van zichzelf dat hij een feminist is, aangezien hij vrouwen eerst die hun natuurlijke aard omarmen. Deze natuurlijke aard stelt hij gelijk aan huisvrouw zijn (McDermott, 2015).

Het is duidelijk dat de anti-masturbatie beweging en een progressieve visie op de positie van vrouwen niet onmiddellijk verenigbaar is. Vanuit ethisch oogpunt vormt dit een probleem. De visie dat mannen en vrouwen verschillende a priori bepaalde rollen hebben, vormt een makkelijke voedingsbodem voor de rechtvaardiging van sociale ongelijkheid tussen man en vrouw. Daarnaast kan deze rechtvaardiging van ongelijke behandeling doorgetrokken worden naar andere minderheidsgroepen in de samenleving.

Vanuit de overtuiging dat mannen en vrouwen van nature uit verschillende functies te vervullen hebben, kan men verklaren waarom de conservatieve en extreemrechtse strekking binnen de anti-masturbatie beweging tegen feminisme strijden. Nochtans kan het ook net de opkomst van dit feminisme zijn dat dergelijke ideeën initieert en versterkt. De vraag die dan op komt is de volgende : “Ligt het hebben van een aversie ten aanzien van het feministisch gedachtengoed aan de basis voor de ontkenning van vrouwelijke seksbeleving of is het vanuit het idee dat mannen van nature uit heersen over de seksbeleving van de vrouw dat ze een aversie hebben ten aanzien van het feminisme?”

Een antwoord bieden op deze vraag zou ons te ver leiden van het oorspronkelijke doel van deze bachelorproef. Niettemin blijft de vrouwelijke seksualiteit een heikel punt voor de anti-masturbatie beweging. Omtrent dit concept zijn er een aantal paradoxen te onderscheiden die worden besproken in de volgende sectie.

De anti-masturbatie beweging en interne paradoxen

Dat de anti-masturbatie beweging worstelt met de vrouwelijke seksbeleving is reeds vastgesteld. Behalve de ontkenning van niet-reproductieve seksualiteit bij vrouwen, is het vaak onduidelijk hoe men zich als man ten aanzien van vrouwen moet opstellen.

Een lid van de website Return of Kings belichaamt deze onduidelijkheid wanneer hij schrijft dat het klassieke gezin het ideale toonbeeld vormt maar tegelijk heeft hij een tiental ‘how-to’-boeken geschreven over mannelijk sekstoerisme (Lyons, 2017).

Een ander voorbeeld van dezelfde paradox ligt in het feit dat in sommige broederschappen als ook bij de NoFap-gemeenschap het onthouden van masturbatie wordt gedaan omwille van het bevorderen van relaties met vrouwen. Op het online NoFap-forum zitten veel deelnemers met de vraag of het niet masturberen zal helpen met het vinden van een vaste partner. Het antwoord hierop is steevast affirmatief, nochtans resulteert dit heel vaak in een soort van machocultuur waarbij er wordt opgescheept over het aantal vrouwen dat men weet te versieren. Ook bij de conservatieve en Alt-Right- broederschappen is dit een waarneembaar fenomeen. In de Manosphere worden de klassieke gezinsstructuren als ideaalbeeld beschouwd maar tegelijkertijd wordt het concept 'mannelijk' gelinkt aan het bedreven zijn in het versieren van vrouwen.

Indien deze logica gevolgd wordt, dan komt men uit op een paradox omtrent de rol die vrouwen te vervullen hebben in de samenleving. Enerzijds dienen ze een goede huisvrouw te zijn die loyaal is aan het gezin en zich niet inlaat met seksuele losbandigheden, anderzijds verwachten deze mannen dat vrouwen zich toegankelijk opstellen zodat de mannelijkheid kan worden bevestigd in het versieren van vrouwen.

Met deze laatste kritisch bedenking sluit ik de paragraaf omtrent ethische problematisering van de anti-masturbatie beweging af om over te gaan naar de conclusie.

7. Conclusie

De anti-masturbatie beweging is niet nieuw, in de korte historische schets werd reeds aangetoond dat sedert begin 18^e eeuw masturbatie tot medische aandoening werd gemaakt. Die medische opvatting gekoppeld aan de morele opvattingen over masturbatie bleef honderden jaren later nog steeds de dominante visie op masturbatie. Het is pas laat 19^e eeuw dat er een andere mening te horen was en dat er een omwenteling plaats vond in de attitude ten aanzien van masturbatie. In de jaren '60 en '70 van de 20^e eeuw was de houding tegenover seksualiteit progressiever dan ooit tevoren. Toch bemerken we vanaf 1990 opnieuw een terughoudendheid inzake seksbeleving en masturbatie.

Doorheen deze bachelorproef is het mijn betrachting geweest om de hedendaagse Westerse anti-masturbatie beweging te belichten en hiermee een antwoord te bieden op mijn onderzoeksvraag: "Vanuit welke invalshoeken is de huidige Westerse anti-masturbatie te verklaren?".

De anti-masturbatie beweging is geen homogene beweging, ze bestaat uit verschillende deelbewegingen die vanuit een eigen argumentering allen ijveren tegen masturbatie als onderdeel van een gezonde levensstijl.

Samengevat zijn er drie mogelijke invalshoeken te onderscheiden van waaruit er tegen masturbatie wordt gepleit. Een eerste invalshoek redeneert vanuit een conservatieve gedachte, met als voornaamste voorbeeld 'The Proud Boys'. Voor hen is de verschuiving van een traditionele maatschappij naar een liberale maatschappij de grote boosdoener. Hierdoor zijn de klassieke opvattingen omtrent masturbatie op de achtergrond geraakt. Een tweede invalshoek argumenteert vanuit een extreemrechtse ideologie. Hierbij werden een aantal prominente figuren besproken die het ideaalbeeld vormen voor aanhangers van deze ideologie. Voor hen schuilt het probleem met betrekking tot masturbatie in de demasculinatie van de samenleving. Kenmerken van mannelijkheid zijn wilskracht, sterkte en hoofd zijn van het gezin. Masturbatie daarentegen maakt mannen zwak en is een symptoom van ondergeschiktheid aan de vrouw. De derde en laatste invalshoek onderscheidt zich radicaal van de andere twee invalshoeken, aangezien ze masturbatie niet als inherent slecht beschouwt. Deze invalshoek handelt vanuit een therapeutisch oogmerk, (tijdelijk) onthouden van masturbatie kan een helende werking hebben. Op deze manier verkrijgt men opnieuw controle over het eigen leven en zal men gelukkiger in het leven staan.

Naast het descriptieve luik waarin onderzoek werd gedaan naar de oorsprong van deze beweging, werd tevens het normatieve luik aangeraakt door kritische bedenkingen te formuleren en de anti-masturbatie beweging te problematiseren vanuit ethisch oogpunt.

De problematisering was vierledig. Ten eerste werd de gelijkstelling van pornografie en masturbatie besproken. Er wordt vaak verwezen naar studies die aantonen dat pornografie een schadelijk effect heeft op het brein om ook masturbatie te demoniseren. Nochtans zijn masturbatie en pornografie niet hetzelfde en hebben ze dus ook niet dezelfde effecten op het lichaam. Een tweede problematiek handelt over de vrouwelijke seksbeleving, vanuit alle invalshoeken is deze onbestaande. Vrouwen zijn ondergeschikt aan de mannelijke seksbeleving, vanuit de conservatieve en extreemrechtse hoek is de functie van seks voor vrouwen zelfs beperkt tot loutere procreatie. De a priori gedetermineerde rolpatronen vormen dan ook de derde problematisering, dit is in mindere mate aanwezig bij de therapeutische invalshoek. Bij de andere invalshoeken vormt dit echter de kern van het vertoog tegen masturbatie. De laatste problematiek die werd onderscheiden handelt over de interne paradoxen die zich stellen binnen de anti-masturbatie beweging.

Ter afsluiting wil ik nog enkele mogelijkheden tot verder onderzoek formuleren. Eerder werd vastgesteld dat de groeperingen die een negatieve attitude hanteren ten aanzien van masturbatie veelal afkomstig zijn vanuit Amerika. Een aanvullend onderzoek hieromtrent zou inzicht kunnen bieden in de beslissende factoren die maken dat dergelijke groeperingen (nog) niet in België en Nederland te vinden zijn.

Desondanks slagen deze groeperingen via sociale media er in enige bekendheid te verwerven alsook invloed uit te oefenen in eigen land. De vraag rijst dan welke invloed sociale media speelt in het verspreiden van dergelijke bewegingen en of dit al dan niet moreel verantwoord is. Ook hier zou verder onderzoek kunnen leiden tot een beter begrip van de hedendaagse Westerse anti-masturbatie beweging.

8. Bibliografie

- About. (n.d.). Retrieved from <https://www.nofap.com/about/>
- Brown, W. A., Monti, P. M., & Corriveau, D. P. (1978). Serum testosterone and sexual activity and interest in men. *Archives of Sexual Behavior*, 7(2), 97-103. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/BF01542059>. doi:10.1007/bf01542059
- Can frequent orgasms make you healthier and smarter? (n.d.). Retrieved from <https://www.lehmiller.com/blog/2012/12/10/can-frequent-orgasms-make-you-healthier-and-smarter.html>
- Ceulaer, J. D. (2018). Dries Van Langenhove van Schild & Vrienden: "Porno is nefast en ongezond". Retrieved from <https://www.demorgen.be/nieuws/dries-van-langenhove-van-schild-vrienden-porno-is-nefast-en-ongezond~b179ce2a/>
- Cruts, G. (2016). Seksverslaving? *Verslaving*, 12(4), 309-311. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s12501-016-0084-8>. doi:10.1007/s12501-016-0084-8
- Donovan, J. (2012). *The Way of Men*: Dissonant Hum.
- Duffy, A., Dawson, D. L., & das Nair, R. (2016). Pornography Addiction in Adults: A Systematic Review of Definitions and Reported Impact. *The Journal of Sexual Medicine*, 13(5), 760-777. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1743609516003507>. doi:<https://doi.org/10.1016/j.jsxm.2016.03.002>
- Exton, M. S., Krüger, T. H. C., Bursch, N., Haake, P., Knapp, W., Schedlowski, M., & Hartmann, U. (2001). Endocrine response to masturbation-induced orgasm in healthy men following a 3-week sexual abstinence. *World Journal of Urology*, 19(5), 377-382. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s003450100222>. doi:10.1007/s003450100222
- Fahs, B., & Frank, E. (2014). Notes from the Back Room: Gender, Power, and (In)Visibility in Women's Experiences of Masturbation. *The Journal of Sex Research*, 51(3), 241-252. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/00224499.2012.745474>. doi:10.1080/00224499.2012.745474
- Garlick, S. (2012). Masculinity, Pornography, and the History of Masturbation. *Sexuality & Culture*, 16(3), 306-320. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s12119-011-9125-y>. doi:10.1007/s12119-011-9125-y
- Langenhove, D. V. (2018). Tweets. Retrieved from <https://twitter.com/dvanlangenhove/status/998260949051150336>
- Laqueur, T. (1995). MASTURBATION, CREDIT AND THE NOVEL DURING THE LONG EIGHTEENTH CENTURY. *Qui Parle*, 8(2), 1-19. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/20686023>.
- Laqueur, T. (2003). *Solitary sex : a cultural history of masturbation*: Zone Books.
- Lyons, M. (2017). CTRL-ALT-DELETE : The origins and ideology of the Alternative Right. In *Insurgent Supremacists: The U.S. Far Right's Challenge to State and Empire*: PM Press.
- The Manosphere. (2019). Retrieved from <https://www.mgtow.com/manosphere/>
- Masturbation & Ejaculation Articles. (n.d.). Retrieved from <https://www.yourbrainonporn.com/ybop-articles-on-porn-addiction-porn-induced-problems/masturbation-ejaculation-articles/>
- McBee, T. (2018). A Sociological Investigation of #NoWanks. Retrieved from <https://www.thecut.com/2018/12/a-sociological-investigation-of-nowanks.html>
- McDermott, E. (2015). Vice Co-Founder Gavin McInnes on Trolling Feminists: I'm Not Andy Kaufman; This Isn't a Joke. Retrieved from <https://www.hollywoodreporter.com/news/gavin-mcinnis-interview-im-not-796177>
- Miguel Costa, R. (2012). *Masturbation is Related to Psychopathology and Prostate Dysfunction: Comment on Quinsey (2012)* (Vol. 41).
- Onderzoeken naar onvruchtbaarheid. (n.d.). Retrieved from <http://www.brusselsivf.be/seksuele-functie-man?doscroll=true#testosteron>
- Patton, M. S. (1986). Twentieth-Century Attitudes Toward Masturbation. *Journal of Religion and Health*, 25(4), 291-302. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/27505893>.
- ProudBoys. (n.d.). About us Retrieved from <http://proudboysusa.com/aboutus/>

Rebooting from porn addiction. (n.d.). Retrieved from <https://www.nofap.com/rebooting/>

Stephens, E. (2009). Coining Spermatorrhoea: Medicine and Male Body Fluids, 1836—1866. *Sexualities*, 12(4), 467-485. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/abs/10.1177/1363460709105713>.
doi:10.1177/1363460709105713

TheGoldenOne (2017). The Golden One's 2017 Challenge of Willpower and Sexual Energy. 4 Steps 4 Months [Youtube Videobestand]. Retrieved from <https://www.youtube.com/watch?v=6ZbXaf5ID80>